

Pest május 25-én 1862.

Édes Karolytám,

Égen sajnálom, hogy az utolsó nap nem találkozhattunk,
mert meg bevéstem is lesz volna veled, — de szép
idő lévén, egy kicsit járnom kellett, mert 3-át
nap óta nem voltam ki a házból, pedig az
ily bennüti seggem beégte test. Gondolom, Gyű-
lösen vagy, mint szoktál olyankor.

Bevéstem veled az lesz volna, hogy tugo la,
májusi táu nem sokasját így puszta a kököny-
de. Jó volna, gondolom, ha egy kis előbevéstem
innál, melyben az egésznek karsalás, összeköt-
tés stb. előadnád, hogy így az eredet nem
olvastu kököny- is tudná, hogyan illetet e
reket az egészbe. A fordítmányot, úgy látsz,
forrva firtasnak: az is jó volna kijelölni,
mely nemben kértet adandók. —

Mindezt egy kis időt a csig, mit a napot,
ban várok, mindjárt eljövén kíváncsodok.

Egyéb iránt legfrissebb iratoddal.

Aranyt

A figyelembe igéretet elvárom.

Nagy leve. Károly Václav urak.

Kün. Kém. Miklós.